

Drama

Julen - Jesu födelse

Rekvisita

- Kläder till herdarna och berättaren (Josef)
- Två herdestavar
- Skrynkligt papper med vägbeskrivning
- Krubba (el. liknande)
- Docka (Jesus) inlindad i tyg

Berättare/Josef (B)

Herde 1 (H1)

Herde 2 (H2)

B: När Gud skapade människan var planen att de alltid skulle vara bästa vänner. De skulle prata med varandra varje dag och Gud skulle hjälpa dem med allt som de behövde. Tyvärr ville människorna inte leva tillsammans med Gud, utan valde sin egen väg, vilket gjorde Gud väldigt bedrövad. I gamla testamentet i bibeln kan vi läsa om hur Gud fortsatte att älska människorna och hur han på olika sätt försökte visa det. Men tyvärr förstod de honom inte och till slut fanns det bara ett sätt kvar för Gud. Det var att själv komma ned till jorden.

Men den store Guden, han som har skapat allting, valde inte att komma ned hit som en stor och stark jätte för att tvinga oss att vara hans vänner. Han kom som en liten bebis som till en början bara kunde äta, sova och skrika.

Nu skall ni få se och höra om vad som hände den natten då Gud valde att komma ned hit till oss människor.

Herdarna kommer in på scenen, något förvirrade.

H1: Nu ska vi se om vi kan hitta rätt. *(tittar på lapp med vägbeskrivning)*

H2: Vi är ju herdar, vi är väl bra på att hitta rätt väg?

H1: Jo, men nu är det mitt i natten. Som tur var så skrev jag ned var ängeln sa. Vi skulle gå in i Betlehem och hitta ett barn som ligger i en matskål för djur.

H2: Men... sa han inte krubba?

H1: Jo, men det är ju samma sak. Frågan är bara hur man hittar en bebis? Det är ju familjer från hela landet här och det verkar som att alla hotell och vandrarhem är fulla.

H2: Du, jag kan en vaggvisa om en stjärna som jag brukar sjunga för fåren. Om jag sjunger den så tystnar väl bebisen och då hittar vi honom.

Herde 1 tittar på Herde 2 och skakar på huvudet.

H1: Är du fullständigt knäpp eller låtsas du bara? Sjunga om en stjärna... stolle! Men på tal om stjärna så lyser det lite extra där borta vid Hotell Gyllene Lammet. Jag går dit och kollar. Och du stannar här! (*pekar på golvet där Herde 2 står*)

Herde 1 går bort till ena sidan av scenen och knackar på vid hotellet. Han låtsas sedan prata med hotellägaren. Herde 2 står kvar och funderar och tittar på stjärnorna.

H1: God afton! Vi är två herdar som letar efter ... Jasså, är det fullt? Men vi ska inte sova över. Vi letar efter ett nyfött barn ... Jaha ... I stallet? ... Okej ... Tack och adjö!

Herde 1 går tillbaka till herde 2.

H2: Hur gick det? Hade han en bebis?

H1: Nej, det var han för gammal för. Men han sa att ett ungt par från Nasaret hade kommit och önskat rum över natten, men han hade inget ledigt. Eftersom hon var gravid och snart skulle föda hade han ändå fixat sängplats åt dem inne i stallet.

H2: I stallet? Föda barn i ett stall?

H1: Ja, tydligen. Vi letar upp det där stallet.

Herdarna går omkring och letar efter stallet medan berättaren ställer fram krubban med dockan.

H1: Här måste det vara. Vi knackar på.

Herdarna knackar på.

B: Vem är det?

H2: Det är bara vi, Tomas och Josua.

Herde 1 vänder sig argt till Herde 2.

H1: Han vet ju inte vilka vi är. (*vänder sig sedan till berättaren*) Vi är två herdar som fått höra att det skall ha fötts en speciell bebis här. Får vi komma in och hälsa på?

B: Nja... Maria, barnets mamma, är väldigt trött. Ni får i så fall vara tysta och bara stanna en kort stund.

H1: (*viskar*) Självklart!

Herdarna går bort till berättaren, hälsar och börjar sedan berätta.

H1: Jo, det var så här. Vi var ute och vaktade fåren en bit bort.

H2: Då kom plötsligt en jättestor ängel fram. Han lyste nästan som en lampa.

H1: Och han sa att vi inte skulle vara rädda.

H2: Men det var ju lätt för honom att säga som var så stor.

H1: Exakt. Sedan sa han att vi skulle vara glada eftersom det fötts ett barn inne i Betlehem.

H2: Ja, och barnet skulle vara världens frälsare, alltså han som vi alla väntar på.

H1: Och han tyckte att vi skulle besöka barnet.

H2: Ja, och sedan kom alla hans änglakompisar och sjöng: Äääära i hööjden åt Guuuud!

Herde 2 börjar sjunga men slutar när Herde 1 visar att han skall vara tyst.

H1: Och sedan gick vi hit och nu när vi här.

B: Oj, det verkar som om vi inte behöver sätta in en födelseannons i tidningen. *(skrattar lite)* Nyheten sprids visst på andra sätt.

H1: Ja, men var är barnet?

B: Han ligger här. *(pekar på krubban)* Men han sover.

Herde 2 går bort och tittar.

H1: Väck honom inte nu!

H2: Nej, jag ska bara titta. *(sätter sig på knä framför krubban)* Vad fin han är. Har han något namn än?

B: Ja, en ängel har talat till både mig och Maria och sagt att han skall heta Jesus. Så det namnet får det bli.

H2: Har ni också fått änglabesök? Alltså, Gud har nog verkligen tänkt något speciellt med den här pojken.

Berättaren nickar och ler.

H1: Nej, nu tror jag att det är dags för oss att återvända till fåren igen.

H2: Redan?

H1: Ja, fåren behöver nog oss. Och Jesus och hans föräldrar behöver nog få vara ensamma lite.

H2: Okej... *(vänder sig till krubban)* Hej då lille Jesus. Var nu snäll mot mamma och pappa!

H1: Tack för att vi fick komma!

B: Tack själva.

Herdarna säger "hej då" och går iväg.

H1: Vilken natt! Först ängeln och sedan detta.

H2: Ja, allt var ju precis som ängeln sa till oss. Gud är fantastisk!

Herdarna går av scenen.

B: *(till publiken)* Herdarna återvände till fåren men kunde inte sova. Istället sjöng de lovsånger till Gud och tackade honom för allt som de hade fått vara med om.

B: I stallet inne i Betlehem sov fortfarande barnet i krubban och föräldrarna försökte också få lite sömn efter den långa och händelserika natten. De visste att det lilla barnet var en mycket speciell gåva från Gud men förstod inte fullt ut att det faktiskt var Gud själv som kommit ned till jorden.